

SVANEHAMMEN.

(1841.)

I.

Andante moderato.

Vise.

H. Rung.

Kor.

*) # # # # #

1. Fra fjer - ne Lan - de kom hun, Dronning Dagmar. H. Hertz.

dim. *mf* *dim.* *pp* *Fine.*

Ovc.

1. Hun var saa ung, saa favr og fiin, tal - te til Hver - mand mildt, til
 2. Saa vandt de op de Sil - ke - seil høit i den gyld - ne Raa, saa
 3. Og Kon - gen hen - de gik i - gjen, der huu i - land blev sat; og

p *mf* *p*

Kor.

Da Capo

Rid - der og til Bon - de, til rin - ge - ste Gan - ger - pilt. Fra
 fik de Bør hiin bli - de og lo - de til Dan - mark staae. Fra dal
 Bon - den stod ved Stran - den og vif - te - de med sin Hat. Fra

mf *mf* *dim.*

Segno
al
Fine.

*) De smaa Noder kunne benyttes til derefter at synge Omkvædene fleerstemmigt.

II.
Vise.

Andante.

Malfred.

1. Den Som - mer - dag mig
2. Saa vee er mig for

p

gjø - res lang un - der de grøn - ne Lin - de. Hvor skal jeg sty - re hen min Gang, min
Di - ne Ord un - der de grøn - ne Lin - de. Saa vidt i Lan - det alt jeg foer; hvor

dol.

un - ge Brud at fin - de? Hu - set er af Mar - mor, og Ta - get er af Bly,
skal jeg Hu - set fin - de? Hu - set er af Mar - mor, det lig - ger un - der Ø. 0

pp *pesante, poco f*

Sen - gen er med Sil - ke bredt; den Jom - fru hun so - ver der
Rid - der, vil Du naae der - hen, Du sei - le den vil - de - ne Sø! H. Hertz.

s *p*

III.

Romance.

Allegretto moderato.

Helene.

1. Af
2. Ak,
3. Thi
8.....

Mar - mor er det byg - get, min Fa - ders høi - e Slot, af
al - drig jeg for - gjæt - ter mit Hjem, min Fa - ders Slot, de
mig har Sva - nens Vin - ger til fjer - ne Lan - de bragt. Med

8..... 8..... 8.....

Pal - me - træ - er skyg - get, ved Bjer - ge fast be - tryg - get, ved Ha - vet, der rul - ler
sol - be - straal - te Slet - ter, de som - mer - kla - re Næt - ter og Van - det, der rul - ler
E - der den sig svin - ger, men mig en Gud be - tvin - ger og hol - der mig her med

blaat. Naar man fra Pa - ros sei - ler, da seer man mel - lem Høi - e det
 blaat, og mi - ne Sø - stres Ska - re, der i de gyld - ne Hal - ler med
 Magt. Paa dis - se stræn - ge Ky - ster be - drø - vet ladt til - ba - ge, Jer

hvi - de Slot, der spei - ler i Sø - en si - - - ne Fløi - e.
 de - res Stem - mer kla - re paa mig for - gjæ - - - ves kal - der.
 kal - der E - ders Sø - ster med A - - ri - ad - - - nes Kla - ge!

Henr. Hertz.

1. 2. 3.

8.....

IV.

Vise.

Allegro ma non troppo.

Ove.

1. Den vil - de Ravn er fløi - et bort med
 Dat - ter, bliv og vaer mit Huus! Du
 fløi om Nat - ten, fløi ved Dag med
 har jeg dræbt den le - de Ravn - o

mf *p*

Ger - mands ven - stre Øi - e, med Hælv - ten af hans Hjer - te - blod, og
 kan ei Ger - mand hæv - ne. Min Fal - ke - ham er slidt og skjør - den
 Fal - kens Fjed - re vaa - de. Paa Kul - lens Klip - per Rav - nen sad og
 Ger - mand, Hjer - tens - kjæ - re! Nu vil jeg til min Mo - der hjem, hvis

sid - der paa hi - ne Høi - e. „Du vi - de mig den e - ne Bøn, Din
 bri - ster ved det - te Stæv - ne.“ „O lad mig fly - ve, som jeg kan, alt
 ska - ged med Vin - ger baa - de. „Sid stil - le, Ravn, og værg Dit Liv! Dit
 Fal - ken mig kun - de bæ - re.“ Hun fløi fra Stran - den op i - gjen, men

dol.

Fal - ke - ham Du mig laa - ne! Jeg brin - ger Bod alt for Din Søn og
 ud i Ver - den den vi - de! Her - hjem - me paa den ø - de Strand mit
 Øi - e vil jeg ud - stin - ge, og skæ - re med min skar - pe Kniv alt
 Fal - ke - vin - ger - ne da - le. Det var for Ger - mand Gla - den - svend hun

Con moto.

fly - ver o - ver til Skaa - ne.¹
 Hjer - te bri - ster af Kvi - de!²
 un - der Din ven - stre Vin - gel!³ 1-4. Hun fløi o - ver de Slet - ter, hun
 sank i Bøl - ger - ne sva - le.

tempo 10

fløi o - ver sal - ten Vand. — Al - drig, al - drig ven - der

p tempo 10

Ir - mind - lil til - ba - ge til Dan - marks Strand. 1. 2. 3. 4.
 2. „Min
 3. Hun
 4. „Nu Strand. H. Hertz.

Allegro.

Ove.

1. Til
2. I
3. Den

Myk - le - gaard og Spa - nie - land er Mor - gen jeg vil - de dra - ge. Thi
Myk - le - gaard og Spa - nie - land der var mi - ne Kaar saa bli - de. Men
Her - tug ta - ler til sin Brud - hans fav - re Brud, der kom - mer fra

gik jeg ud saa fri og frank i min Ung - doms fei - re Da - ge. „Hvor - hen, hvor -
Længsel lod mig al - drig Ro; til mit Hjem jeg maat - te ri - de. „Hvor - hen, hvor -
Myk - le - gaard og Spa - nie - land for at see vort Lands Skær - sommer. „Hvor - hen, hvor -

hen, Du Van - dringsmand? " Saa - le - des sang paa Kvi - ste en frem - med
 hen, Du Rid - ders - mand? " Saa - le - des sang paa Kvi - ste en Fugl fra
 hen, min fav - re Brud? Jeg kan Dig al - drig mi - ste. Den - gang jeg

rall.
 Fugl og fløi for - an, ret li - ge - som den vid - ste - den vid - ste, ja den
 Danmark og fløi for - an, ret li - ge - som den vid - ste - den vid - ste, ja den
 vandt Din Tro for Gud, da var det, som jeg vid - ste - jeg vid - ste, ja jeg

rall.
v

a tempo.
 vid - ste, til Myk - legaard og Spa - nie - land jeg ag - te - de hen at dra - ge.
 vid - ste, fra Myk - legaard og Spa - nie - land jeg ag - te - de hjem at ri - de.
 vid - ste, at Myk - legaard og Spa - nie - land Du byt - ter for vor Skær - som - mer. " H. Hertz.

a tempo.
poco f *p*